

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne 18. 10. 2003
OKRESNÍ SOUD V ŠUMPERKU
dne 15. 04. 2003
[Signature]

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Šumperku rozhodl v hlavním líčení konaném dne 7.10.2003 v Šumperku
předsedkyní senátu Mgr. Pavlínou Pelclovou a přísedícími Ing. Lubomírem Najmanem a
Jiřím Cimflem, **t a k t o :**

Obžalovaný

D.P ,

nar. XXXXXX v Šumperku, bez zaměstnání, trvale bytem XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX ,

je v i n e n , ž e

dne 25.2.2000 kolem 15.00 hodin v Olomouci před budovou Bezpečnostní a informační služby na ulici Holické redaktorovi společnosti ZZIP COMMUNICATION s.r.o. při pořizování reportáže z petiční akce, řekl do kamery, že příslušník BIS XXXXXXXXX nese přímou odpovědnost za smrt statečného policisty XXXXXXXXXXXXX, který zemřel před rokem kvůli výbuchu, že na to má nepřímé důkazy i konkrétní informace, že za jeho smrtí stojí skutečně XXXXXXXXXXXXX, uvedená reportáže pak byla v týdnu od 25.2.2000 po dobu sedmi dnů nepřetržitě po dobu 24 hodin vysílána na informačním kanále kabelové televize KABEL ELEKTRONIKA a tuto reportáž mohli sledovat účastníci z Olomouce a okolí, kteří jsou na uvedenou kabelovou televizi připojeni, vyšetřováním uvedeného výbuchu však bylo zjištěno, že byl způsoben nedbalostí uvedeného zemřelého policisty,

t e d y o jiném sdělil nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů, zejména poškodit jej v zaměstnání, narušit jeho rodinné vztahy a uvedený čin spáchal televizí,

t í m s p á c h a l

trestný čin pomluvy podle § 206 odstavec 1, 2 trestního zákona,**a o d s u z u j e s e**

podle § 206 odstavec 2 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) měsíců**.

Podle § 58 odstavec 1, § 59 odstavec 1 trestního zákona se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá a zkušební doba se stanoví v trvání **18 (osmnácti) měsíců**.

Naproti tomu se obžalovaný XXXXXXXXXXXX podle § 226 písmeno b) trestního řádu **zprošťuje obžaloby** Okresního státního zástupce v Šumperku sp.zn. 2 Zt 618/2000, **ž e :**

1/

v době od měsíce září 1999 do konce měsíce května 2000 v Šumperku a jinde jako šéfredaktor periodika Pochodeň, vydávaného pod hlavičkou Komunistické mládeže Československa, distribuovaného mezi čtenáři z řad členů a příznivců Komunistického hnutí Československa, Komunistické mládeže Československa a jejich prostřednictvím i mezi další čtenáře, uveřejnil níže uvedené údaje, které svým obsahem zahrnují myšlenky nastolení socialistického resp. komunistického režimu v České republice nedemokratickými, násilnými metodami po vzoru teorie marxismu-leninismu, tedy režimů, porušujících základní lidská práva a svobody i své vlastní zákony, uvedené myšlenky obžalovaný šířil v tiskovinách a v jednom případě i na internetu zejména těmito pasážemi:

a)

Pochodeň, ročník I., číslo 2, září 1999 - v článku **Nezaměstnanost v ČR dosáhne téměř 10% byl uveřejněn jeho text tohoto znění: „Bez obnovy socialismu, bez zničení dnešního systému je řešení nemožné !!!“** a další text: **„Bez protestů a revolučního boje, bez boje za obnovení socialismu, tento problém vyřešit nelze! Žádný sociální smír s těmi, kdo nás ožebračují !!!“**,

b)

Pochodeň, ročník I., číslo 2, září 1999 - v článku **A socialistický stát ?** byl uveřejněn jeho text tohoto znění: **„Pryč s prokletým kapitalismem a jeho státem! Ať žije nová socialistická revoluce!“**

c)

Pochodeň, ročník I., číslo 2, září 1999 - v článku **„Co je to vlastně komunismus ?“** byl uveřejněn jeho text tohoto znění: **„Vymazává z dějin parazitní menšinu bohatých povalečů, kteří chtějí žít jen z cizí práce a potlačuje jejich odpor.“**

d)

Pochodeň, ročník I., číslo 3, říjen 1999 - v článku **Na 28. říjen nezapomeneme!** byl uveřejněn jeho text tohoto znění: **„Kapitalisté, kteří ji (Československou republiku) rozbili a jsou dnes u moci, budou zlikvidováni a tvrdě potrestáni.“**

e)

Pochodeň, ročník I., číslo 3, říjen 1999 - v pokračování článku **Co je to vlastně komunismus?** byl uveřejněn jeho text tohoto znění: „**Socialismus je však nemožný bez revoluce, znárodnění i bez tvrdého potlačení odporu těch, které zbavuje privilegií, moci a zahálky.**“

f)

Pochodeň, ročník I., číslo 3, říjen 1999 - v článku **Nestvůrný plán americké CIA** byl uveřejněn jeho text tohoto znění: „**Zničí (lid) celý prokletý imperialismus a vyhubí všechny jeho utiskovatele, boháče a válečné vrahy!**“

g)

Pochodeň, ročník I., číslo 4, listopad 1999 - v článku **I na konci 80. let byl socialismus stále přitažlivý** byl uveřejněn jeho text tohoto znění: „**Skutečným nástupcem pevné a bojovné KSČ je pouze jediná a opravdu revoluční, opravu nesmiřitelná strana: Je to Strana Československých komunistů (SČK), která je totiž komunistická nejen podle svého názvu ...!**“

h)

Pochodeň, ročník I., číslo 5, prosinec 1999 - v článku **Ožebračování lidé si musí pomoci jen vlastním bojem!** byl uveřejněn jeho text tohoto znění: „**Že pouze revoluční svržení soudobého systému, rozbití celého kapitalistického státu a opětné znárodnění všech hlavních podniků ve prospěch většiny, že pouze obnovení socialismu a proletářské diktatury proti hrstce soudobých parazitů, je jediným východiskem ze současné bídy i bezpráví obyčejných lidí !!!**“

ch)

Pochodeň, ročník II., číslo 5, prosinec 1999 - v článku **Statečné demonstrace v Seattlu - další obraz „demokracie“** byl uveřejněn jeho text tohoto znění: „**Stále znova a znova se ukazuje, že dokud nebude v revoluci svržena a vyvlastněna vládnoucí třída velkých „soukromých majitelů“, stále více srůstající s vykořisťovatelským státem, a dokud nebude tento stát rozmetán, zničen a nahrazen státem pracujících, žádná demokracie a ani sociální spravedlnost prostě nebude možná !!!**“

i)

Pochodeň, ročník II., číslo 1, únor 2000 - v článku - v přetisku článku **Nezaměstnanost v ČR je větší než 11%** z Pochodeň, ročník I., číslo 2, ze září 1999, byl opětovně uveřejněn jeho text tohoto znění: „**Bez obnovy socialismu, bez zničení dnešního systému je řešení nemožné**“ a další text: „**Bez protestů a revolučního boje, bez boje za obnovení socialismu, tento problém vyřešit nelze! Žádný sociální smír s těmi, kdo nás ožebračují !!!**“

j)

Pochodeň, ročník II., číslo 1, únor 2000 - v článku **Co přinesl Únor 1948?** byl uveřejněn jeho text tohoto znění: „**Taková je pravda, navzdory lžím hrstky boháčů a jejich zaprodanců, kteří nám Československo i tuto společnost dočasně vzali. Ti však již zanedlouho budou opět tvrdě pykat. Příští socialismus již musí být a bude obezřetnější i zkušenější proti všem podobným ničemům.**“

k)

Pochodeň, ročník II., číslo 2, duben 2000 - v článku **Již více než 200 tisíc dělníků nedostává své mzdy!** byl uveřejněn jeho text tohoto znění: **„Pouze revoluční svržení tohoto systému, rozbití celého kapitalistického státu a opětné znárodnění všech hlavních podniků ve prospěch většiny, pouze obnovení socialismu a (díky novým dějinným zkušenostem) jeho zabezpečení před opakování velezrady, jakou byl „listopad“, pouze to je jediným východiskem z bída a bezpráví nejen pracujících, co nedostávají své mzdy, nýbrž i ostatního obyčejného, ponižovaného a prostého lidu!“**

l)

Dne 29.10.1999 byl v novinách DEN uveřejněn článek pod názvem **Komunisté hrozí bojem**, ze kterého vyplývá, že obžalovaný dne 28.10.1999 v Olomouci redaktorce uvedeného deníku sdělil, že **Naše strana vidí jedinou cestu k moci v mimoparlamentních a ilegálních akcích**. Dále redaktorka cituje jeho slova: **„Tak lze svrhnout současný režim. K tomu bude potřeba masového boje, i ozbrojeného, když bude třeba,“**

m)

v přesně nezjištěné době, nejpozději však dne 31.5.2000 na internetové stránce <http://www.muweb.cz/www/uv.ksc/texty.htm> byl uveřejněn jeho článek pod názvem **Neponechávejme buržoazii volné pole v žádné oblasti třídního zápasu**, který byl svým obsahem zaměřen na šíření třídní zášti,

t e d y propagoval hnutí, které prokazatelně směřuje k potlačení práv a svobod občanů a uvedený čin spáchal tiskem a jiným podobně účinným způsobem,

2/

v Pochodni, ročník I., číslo 3, říjen 1999, v Šumperku a jinde jako šéfredaktor uvedeného periodika v článku pod názvem **Kapitalismus je skutečným nepřítelem lidských práv** uveřejnil svůj text tohoto znění: **„Již dnes jsou zákony, které ukládají vysoké tresty, např. vojákům či brancům za rozličné druhy „neposlušnosti“ v souvislosti s direktivy NATO. Za „výjimečného“ nebo válečného stavu bude mít režim „právo“ v podobných případech dotyčného i zastřelit, a to i přes současnou neexistenci trestu smrti v ČR! Od konce jara tohoto roku jsou vytvářeny tzv. „Pohotovostní oddíly“, které v případě dalších nepokojů před velvyslanectvími států NATO (kde jsou umístovány kamery), budou moci do demonstrantů i střilet.“**,

t e d y úmyslně způsobil nebezpečí vážného znepokojení alespoň části obyvatelstva nějakého místa tím, že rozšiřoval poplašnou zprávu, která je nepravdivá,

3/

v Pochodni, ročník I., číslo 4., listopad 1999, v Šumperku a jinde jako šéfredaktor uvedeného periodika uveřejnil na první straně fotografie **XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX**
XX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX i s článkem pod názvem: **Soudobá cenzura zakázala otisknout podobizny vlastizrádců, Deset zločinců a zrádců!** V uvedeném článku je mimo jiné uvedeno: **„Je však naší povinností na ně (na uvedené osoby) ukázat a označit je za zločinné vlastizrádce, kteří svou rodnou vlast prodali za cizácký peníz. Víme však, že nikdo z nich neujde spravedlnosti a jednou stanou před soudním tribunálem!“**

t e d y o jiném sdělil nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrožit jeho vážnost u spoluobčanů a uvedený čin spáchal tiskem,

t í m m ě l s p á c h a t

ad 1/

trestný čin podpory a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod občanů podle § 260 odstavec 1, 2 písmeno a) trestního zákona ve znění zákona účinného do 30.11.2000,

ad 2/

trestný čin šíření poplašné zprávy podle § 199 odstavec 1 trestního zákona,

ad 3/

trestný čin pomluvy podle § 206 odstavec 1, 2 trestního zákona,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

O d ů v o d n ě n í

Dokazováním provedeným v hlavním líčení soud zjistil, že obžalovaný XXXXXXXXX dne 25.2.2000 kolem 15.00 hodin v Olomouci před budovou BIS redaktorovi, při pořizování reportáže z petiční akce do kamery řekl, že XXXXXXXXX nese přímou odpovědnost za smrt statečného policisty XXXXXXXXXXXX, který zemřel kvůli výbuchu, že na to má nepřímé důkazy i konkrétní informace, že za jeho smrtí stojí skutečně XXXXXXXXX. Vyšetřováním uvedeného výbuchu však bylo zjištěno, že byl způsoben nedbalostí zemřelého policisty XXXXXXXXXXXX. Současně státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Šumperku podal na obžalovaného XXXXXXXXX obžalobu pro trestný čin podpory a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod občanů podle § 260 odstavec 1, 2 písmeno a) trestního zákona ve znění účinného do 30.11.2000, kterého se měl dopustit tím, že v době od měsíce září 1999 do konce měsíce května 2000 jako šéfredaktor periodika Pochodeň uveřejnil údaje uvedené v obžalobě, které svým obsahem zahrnují myšlenky nastolení socialistického, respektive komunistického režimu nedemokratickými násilnými metodami po vzoru teorie marxismu-leninismu. Dále byla podána obžaloba pro trestný čin šíření poplašné zprávy podle § 199 odstavec 1 trestního zákona, kterého se měl dopustit tím, že v jednom výtisku Pochodně uveřejnil text ve znění, že v současné době jsou zákony, které ukládají vysoké tresty vojákům a brancům za rozličné druhy neposlušnosti, za výjimečného nebo válečného stavu bude mít režim právo v podobných případech dotyčného i zastřelit. Od konce jara jsou vytvářeny pohotovostní oddíly, které v případě dalších nepokojů před velvyslanectvími států NATO budou moci do demonstrantů i střílet. Současně byla podána obžaloba pro trestný čin pomluvy podle § 206 odstavec 1, 2 trestního zákona, kterého se měl dopustit tím, že v jednom

výtisku Pochodně uveřejnil na první straně fotografie politiků s článkem, kde je uvedeno, že je povinností na tyto osoby ukázat a označit je za zločinné vlastizrádce, kteří svou rodnou vlast prodali za cizácký peníz. Nikdo z nich neujde spravedlnosti a jednou stanou před soudním tribunálem.

Obžalovaný XXXXXXXXXXXX k bodu 1/ uvedl, že Pochodeň je oficiální tiskovinou Komunistického hnutí Československa, ale i tiskovinou Komunistické mládeže Československa. Potvrdil, že od počátku vydávání byl jejím šéfredaktorem a to až do konce června roku 2000. Ke zdrojům článků uvedl, že použil faktografický materiál i z jiných běžně dostupných publikací a periodik, však psal a zveřejňoval i své vlastní úvahy, vycházel přitom i ze zkušeností politických a ze zobecnění zkušeností protikapitalistických hnutí a z vědecké teorie komunismu. Uvedl dále, že od počátku vydávání Pochodně do června roku 2000 byl odpovědným za obsah Pochodně jako šéfredaktor a rovněž se přihlásil k autorství všech článků uvedených v bodě 1/. Dále se vyjádřil k tomu, jak si představuje naplnění myšlenek proklamovaných v jednotlivých pasážích v praxi. Pod pojmem zničení dnešního systému si představuje zrušení, negaci podstaty samotného systému, přičemž to nemusí být za každou cenu něco násilného či krvavého, respektive za cenu ozbrojeného boje či krve prolítí. Pokud jde o revoluční boj, v tom vidí boj, který je zaměřen na uskutečnění protikapitalistické revoluce, jejímž výsledkem bude změna společenského systému. Pod pojmem vymazává a potlačuje odpor vidí odstranění společensko ekonomických předpokladů a možnosti existence menšiny bohatých povalečů nebo zbohatlíků, potlačení v odporu, neboť každý stát je vlastně potlačováním odporu jedné společenské třídy nebo několika tříd. Zlikvidování a tvrdé potrestání vidí jako zlikvidovat společenské a ekonomické předpoklady toho, aby kapitalisté mohli ožebračovat nebo vykořisťovat společnost. K pojmu fyzická likvidace uvedl, že pokud se prokáže revolučním zákonodárstvím vina konkrétní osoby, bude souzena. Pod pojmem vyhubení si představuje totéž, co pod pojmem likvidace. Pokud jde o výklady k dalším pojům, zde odkázal na Leninovo učení, na marxisticko - leninskou literaturu, na Leninovo dílo stát a revoluce. K úmyslům svých projevů uvedl, že to byly úmysly propagační a agitační, šlo o propagaci světového názoru. K bodu m) uvedl, že provozovatelem internetové stránky je patrně některý z jejich členů. Dále uvedl, že jejich taktika se neopírá o čistě legální a čistě parlamentní cestu v rámci ústavního pořádku, protože takto socialismus nemůže být obnoven. Je to možné uskutečnit pouze cestou revoluční, což však nemusí být za každou cenu cesta krvavá. Dále uvedl, že stejné metody, které byly používány v diktaturách proletariátu by se nerozpakoval použít vůči těm, kteří nesou odpovědnost za projevy a formy utrpení, potlačování a bíd. Nikdy by vědomě takových metod nepoužil proti nevinným či vykořisťovaným. Pravost kopií nezpochybnil, uvedl, že kopie souhlasí s originály jednotlivých výtisků Pochodně. K jednání pod bodem 2/ uvedl, že tato fakta vydedukoval na základě běžných a legálně dostupných materiálů ze současnosti, které se mu dostali do rukou, například Šumperský Horizont a další. Pod pojmem vysoký trest si představuje trest odnětí svobody ve výši několika let. Domnívá se, že tyto zákony jsou a již existují. Nejedná se o žádné výmysly, protože kapitalismus je natolik zločinný, že není potřeba si vymýšlet ještě další zločiny. K bodu 3/ uvedl, že označené osoby z řad politiků považuje nadále za vlastizrádce. Pod pojmem vlastizrádce si představuje člověka, který svou činností objektivně způsobí, či chce způsobit takové následky pro lid své země a svého národa, které výrazně odporují zájmům lidu a národa a obsahují v sobě prvky podpory reakce, útlatku. K bodu 4/ uvedl, že skutečně slova na petiční akci pronesl, jsou pravdivá. Trvá na tom, že za smrti policisty skutečně stojí XXXX, který nese za jeho smrt přímou odpovědnost, vše tomu

nasvědčuje. Čerpal z oficiálního tisku o výbuchu a také použil jednotlivé indicie od bývalých nejbližších spolupracovníků XXXXXX, použil vlastní logickou úvahu. K usnesení krajského úřadu vyšetřování uvedl, že XXXXX je agentem BIS, takže je logické, že formálně je vše zkonstruováno tak, aby formálně případ s XXXXXX neměl nic společného. U hlavního líčení dodal, že vyjadřoval názory své a názory organizace. Komunistická mládež Československa a Komunistické hnutí Československa byli předchůdci KSČ-ČSSP. V žádném případě nebyla Pochodeň určena pro širokou veřejnost, pro bezpartijní veřejnost, byl to vlastně interní tisk pro jejich členy v rámci jakéhosi ideového vzdělávání. On sám mohl rozdat výtisky tak pouze svým deseti kamarádům, některé výtisky byly vydávány v množství stovek kusů, výtisky za září, říjen, listopad pouze v desítkách kusů. Co se týká členské základny, mohlo se to pohybovat něco méně než tři tisíce osob. Poté uvedl, že když v přípravném řízení řekl, že Pochodeň mohla mít tisíce nebo desíttisíce čtenářů, tak tyto informace byly nadhodnocené, tyto informace však tehdy měl od svých členů. K dotazu, jakým způsobem by mělo dojít k přeměně současného společenského systému, se odvolal na učení marxismu a dodal, že Pochodeň nikdy vyzývala k ozbrojenému boji, nikdy neříkali, aby se vytvářeli nějaké vojenské útvary a podobně. Dále se vyjadřoval k jednotlivým pojmům užitých v článcích. Ohledně pojmu, že budou kapitalisté tvrdě potrestáni a zlikvidováni, že budou vyhubeni utiskovatelé a boháči uvedl, že se jedná o pojmy obrazné. K bodu 2/ uvedl, že vycházel při psaní článku z určitých informací od jistých kolegů, toto však odmítl konkretizovat. K bodu 3/ dodal, že článkem na politiky vyjádřil pouze politický názor strany v tom, že osoby, které tam jsou vyfoceny nesly odpovědnost za rozbití Československé republiky. K údajům, které uvedl ohledně pana XXXXXXXX dodal, že tyto informace v podstatě nejsou nikoli zcela nelogické, netvrdí však, že jsou zcela pravdivé, vycházel však z článků, materiálů a indicií, které oficiálně vyšly. K odpovědnosti za články pak uvedl, že se jedná o odpovědnost celé strany a formálně je tam napsaný on. Pokud byl dotazován na jednotlivé pasáže z článků, uváděl, že od násilí a fyzické likvidace se distancují. K bodu 2/ dodal, že vycházel z článků v periodiku Horizont. Při psaní tohoto článku vycházel z informací, které mu byly poskytnuty s tím, že se jedná o tajné materiály, takže si to ověřit nemohl. K údajům uváděným ohledně svědka XXXX uvedl, že vyšel ze všech indicií, které byly, například z oficiálního tisku, které vydávalo periodikum Nové Bruntálsko, dále vycházel z toho, co jim říkal pan XXXXXX, ten jím neustále podsouval myšlenku, že pan XXXX nese odpovědnost za smrt pana XXXXX. U hlavního líčení dne 23.9.2003 uvedl, že po hlavním líčení zjistil, že skutečně existuje směrnice Washingtonské smlouvy Severoatlantické aliance FM 31. Dále uvedl, že když vypovídal v přípravném řízení na policii nevěděl, jakému okruhu lidí má Pochodeň sloužit, myslel si, že to bude sloužit členům, ale nemohl vyloučit, že bude distribuována i mezi další lidi. O distribuci se nezajímal. Pochodeň měla zvyšovat úroveň jejich členů. Ve vztahu ke svědku XXXXX dále dodal, že vycházel i z dalších levicových novin, například Haló noviny a Mladá pravda. Cílem nebylo vědomě poškodit pana XXXXX, ale poukázat na metody BIS. Domnívá se, že socialismus nelze obnovit čistě parlamentní cestou, to však neznamená, že se jedná hned o cestu krvavou.

Svědka XXXXXXXXXX uvedl, že dne 25.2.2000 byl v budově BIS v Olomouci, po předání petice mu později pan XXXXXXXX předal videozáznam, na kterém viděl obžalovaného, jak poskytuje jednomu redaktorovi rozhovor, ve kterém říká, že je terorista a že se měl podílet na výbuchu na policejní stanici Předmostí a že zavinil policisty XXXX. Pana XXXXXXXX znal, jako příslušník VB ho v roce 1989 zatýkal, přitom mu způsobil zranění, od té doby mezi nimi panovala nevraživost, ovšem s jeho smrtí nemá nic společného. Díky této skutečnosti a dalším

akcím, které proti němu obžalovaný XXXX podniká se protahují jeho rehabilitační procesy, jedním z cílů je odstranit ho ze zaměstnání u BIS. Také jeho dcera přišla několikrát ze školy a ptala se ho, zda někoho nezavraždil. Také jeho matka uvedla, že si o tom případu povídají lidé. U hlavního líčení dodal, že žádnou odpovědnost za smrt pana XXXXXX a nenese, to, co obžalovaný uváděl je smyšlené a jediným účelem bylo svědka zpochybnit a odstranit ho z BIS. Skutečně pak pocítil i následky tohoto jednání, začala se zpochybňovat jeho osoba v zaměstnání, byl obviňován jako terorista a podobně. Měl také telefonní výhrůžky. Trvá na tom, že to, co obžalovaný pronesl, mělo vliv na jeho odchod z BIS, protože od toho dne lidé, kteří s KSČM sympatizují, ho začali zpochybňovat.

Svědék Ing. XXXXXXXXXX uvedl, že byl přítomen petiční akce dne 25.2.2000, pečlivě si všiml projevů pana XXXX, ten pronášel nějaké výroky na adresu pana XXXX z BIS a také uvedl, že ten mrtvý policista XXXXXXXX byl tajným členem jejich organizace. Pořídil pak doslovný přepis XXXXXX projevu. U hlavního líčení dodal, že z toho, co obžalovaný uváděl měl pocit nebezpečí ze Sjednocené fronty, z jejich demonstrací měl dojem, že se snaží obnovit socialistické pořádky ve vylepšené drastičtější formě. Také obžalovaný uváděl, že pan XXXX má účast na smrti pana XXXXX, na základě toho pak podal trestní oznámení. Obžalovaný řekl, že BIS je zločinecká organizace, že ve svých řadách má vrahy a mezi nimi pana XXXX , který zavinil smrt pana XXXXXXX.

Svědék XXXXXXXXXX uvedl, že dne 25.2.2000 byl přítomen předání petice před budovou BIS v Olomouci, obžalovaný tam byl také jako účastník petice, není mu známo, jaké výroky tam obžalovaný pronášel. Výroky použité v Pochodni se velice často používají v jejich terminologii, kdo je přímým autorem neví. U hlavního líčení uvedl, že Pochodeň je oficiální tiskovinou Komunistické strany Československa, nejprve vycházela pod hlavičkou Komunistického hnutí Československa, kterého byl předsedou a poté pod hlavičkou Komunistické mládeže Československa. K vydávání Pochodně byl pověřen obžalovaný výkonným výborem strany, členové výboru byli čtyři, svědek byl jedním členem. Články do Pochodně psal obžalovaný, ale výkonný výbor je potom odsouhlasil. Svědek tedy četl všechny články, než došlo k vydání Pochodně. Pochodeň byla vnitrostranickou tiskovinou, vydávala se v počtu tisíc kusů a rozšiřovala se mezi členy. Jaká slova obžalovaný dne 25.2.2000 pronášel, to si již nevezpomene, pokud tam ale něco pronášel, tak to bylo z pověření sjednocené fronty, protože vždy byli pověřeni nějací lidé k pronesení projevu a to i konkrétního obsahu projevu. Odpovědný za obsah článků je výkonný výbor. Po předstřední článků uvedl, že články zná a trvá na tom, že odpovědnost nese výkonný výbor Komunistického hnutí Československa. Jedná se o kolektivní práci. K dotazu, proč se svědek ke kolektivní odpovědnosti a práci výkonného výboru nevyjádřil již ve své výpovědi z přípravného řízení uvedl, že si vůbec nevezpomíná, že by v této věci vypovídal. K dotazu, z jakých pramenů vycházeli při psaní článků uvedeného v bodě 2/ uvedl, že v komunistickém hnutí působil jeden člověk, kdy se pak ukázalo, že by agentem BIS a informace tedy od něj chápal jako provokaci ze strany BIS. K přepisu reportáže z videokazety uvedl, že je možné, že to tam obžalovaný řekl, v Komunistickém hnutí Československa působit ten agent a pokud obžalovaný něco řekl, tak vycházel z informací, které jim byly agentem sděleny.

Svědce PhDr. XXXXXXXXXX uvedla, že dne 25.2.2000 byla přítomna petiční akce u budovy BIS v Olomouci, šla s panem XXXXXX do budovy předat petici, co se dělo venku to neví. Dále uvedla, že obžalovaný měl od Sjednocené fronty oprávnění vystupovat jako mluvčí

Sjednocené fronty. U hlavního líčení dodala, že byla členkou a poté předsedkyní Sjednocené fronty, tiskovinu Pochodeň viděla pouze asi ve dvou případech, tehdy obžalovaný jí dal Pochodeň k nahlédnutí, jednalo se o krajně levicové periodikum. Dne 25.2.2000 ví pouze o tom, že obžalovaný se tam s někým hádal, o čem mluvil, to neví. Obžalovaný byl zvolený jako mluvčí Sjednocené fronty, neví však, jestli ten den měl svolení, aby něco za Sjednocenou frontu pronášel, domnívá se, že ne. Někdy v průběhu roku 1999 ji pan XXXXXX říkal, že se s panem XXXXX zná a říkal takové obecné věci v tom smyslu, že pan XXX má nést za něco zodpovědnost, dále říkal, že pan XXXXX zahynul, že někde něco vybuchlo a že by pan XXX mohl mít s tím něco společného.

Svědkyne XXXXXXXXX uvedla, že dne 28.10.1999, kdy pracovala jako novinářka deníku Den, v Olomouci na Horním náměstí se mělo konat shromáždění mladých komunistů. Na místě poznala pana obžalovaného, měla u sebe diktafon a s obžalovaným natočila rozhovor. Písemné poznámky si nedělala, rozhovor natáčela. Zeptala se obžalovaného na jeho názor na celkovou politickou situaci, on pak řekl, že bude-li to třeba, tak nebude váhat použít i ozbrojeného a masového boje. Tato slova se jí zdála velice silná. U hlavního líčení dodala, že obžalovaný věděl, že rozhovor nahrává na diktafon, předmětem rozhovoru bylo to, proč se ten den nekonala demonstrace. Potom následoval monolog ze strany obžalovaného na kritiku současné vlády a politické situace a uváděl, že se chtějí dostat k moci i za cenu násilí. V článku pak přímo citovala to, co obžalovaný řekl, věty nijak vlastními slovy neměnila.

Svědka XXXXXXXXXX uvedl, že dne 25.2.2000 byl jako člen konfederace politických vězňů přítomen petiční akce v Olomouci, zaujal ho projev obžalovaného, který říkal, že BIS je organizace teroristů a vrahů a napadl pana XXXXX z BIS s tím, že je původcem pumového atentátu v Přerově - Předmostí s tím, že je i vrahem policisty .

Svědka XXXXXXXXX uvedl, že dne 25.2.2000 se zúčastnil petiční akce a tuto akci natáčel na video, obžalovaný řekl, že pachatelem výbuchu v předmostí je pan XXXXXXXXXX, k čemuž mají nepřímé důkazy.

Svědka XXXXXXXXXXXXX uvedl, že dne 25.2.2000 byl na petiční akci v Olomouci, obžalovaný se tam projevoval slovně tak, že říkal, že výbuchy spáchané v Přerově byly iniciovány XXXXXXXXXXXXX.

Svědka XXXXXXXXX uvedl, že dne 25.2.2000 byl na petiční akci Sjednocené fronty, tato byla řádně nahlášená a povolena. V současné době již členem Sjednocené fronty není. Na této akci došlo ke slovní konfrontaci a výměně názorů mezi jednotlivými zástupci z obou stran. Je pravda, že obžalovaný tam o něčem mluvil, ale byl tam velký hluk, takže to pořádně nevnímal, co konkrétně říkal nechce rozvádět.

Svědka XXXXXXXXXXXXX uvedl, že je mu známo, že obžalovaný XXXXX ve výtisku Pochodeň otiskl fotografie politiků, neví nic o tom, že by měl článek převzít z novin Nové Bruntálsko, kterých je šéfredaktorem. Článek vůbec v jejich novinách nebyl, aspoň si to nepamatuje. Kdo je autorem dalších článků v Pochodni, to neví, on sám se na psaní článků nepodílel.

Svědék XXXXXXXXXXXX uvedl, že neví, kdo je autorem článků v Pochodni, on se sám na těchto člancích nepodílel. On obžalovanému v Pochodni pomáhal tak, že tam dělal grafiku a tisk. Zda dával do grafiky nebo tisku předestřené články, to už neví. V jakém nákladu jednotlivá čísla periodika Pochodeň vycházela to neví, co ví, tak každé číslo mělo jiný náklad, mohlo to být v rozmezí od sto do tisíc kusů. Pochodeň byla distribuována na Moravě, v Čechách i na Slovensku, převážně poštou, to rozesílal svědek a obžalovaný, dále jim distribuci pomáhali jejich příznivci, tito pracovali zdarma jako kameloti, Pochodeň rozšiřovali do schránek, bylo to v okresech na Moravě, některé v Čechách a asi tři na Slovensku. Dá se říci, že Pochodeň byla určena komukoliv. Jaká část byla určena pro pravidelné odběratele to neví. Byla to propagační tiskovina.

Svědčyně XXXXXXXXXXXX uvedla, že si na ní ženské ukazovaly a říkaly, že je to matka zločince, toho teroristy. Pak viděla i záběry v kabelové televizi a viděla i nějakou videokazetu, kterou natáčel pan . Myslí si, že tato pomluva synovi ublížila v práci.

Svědčyně XXXXXXXXXXXX uvedla, že na kabelové televizi viděla, kde obžalovaný uváděl, že její otec je odpovědný za smrt policisty XXXXXXXXXXXX. S pomluvou otce žádné problémy neměla, ve škole ji znají, takže si obrázek udělali sami.

Svědék XXXXXX uvedl, že dne 28.10.1999 se shromáždění komunistů nekonalo, byl tam pouze jeden komunist, shromáždění bylo předtím odvoláno, byli tam asi dva nebo tři novináři, kdy obžalovaný jim řekl, že demonstraci odvolali, ptali se ho na důvody odvolání, obžalovaný však mluvil i o jiných věcech, už není schopen přesně uvést, o čem hovořil a odvolává se na tiskovou zprávu, kterou sepsal. Tam jsou i přesné citace toho, co obžalovaný řekl. Zpráva vyšla v servisu ČTK.

Svědék XXXXXXXX uvedl, že dne 25.2.2000 se zúčastnil petiční akce před budovou BIS v Olomouci, dělal rozhovor i s obžalovaným a obžalovaný mu řekl, že přišel protestovat proti teroristické organizaci BIS, kdy pan XXXXXX se přímo podílel na smrti statečného policisty, který zemřel při výbuchu na Obvodním oddělení Policie ČR v Přerově v roce 1999. Z akce byl pořízen záznam z kamery i zvukový a tento pak vysílala kabelová televize.

Svědék XXXXXXXXXXXX uvedl, že tiskovinu Pochodeň tiskli v tiskárně v roce 2000, objednávku tehdy dával nějaký muž, tato zněla na jméno XXXXXXXX ze Šumperka, celkem tiskli 5 nebo 6 čísel, jednalo se vždy o objednávku 1000 ks na jedno číslo.

Svědék prof. ing. XXXXXXXXXXXX uvedl, že o článku v Pochodni se dozvěděl ze zprávy uvedené v novinách, takové projevy považuje za politování hodné, neuvážené, citové výlevy mladého radikála, žádné problémy ve veřejném či rodinném životě neměl.

Svědék XXXXXXXX uvedl, že o článku se dozvěděl zhruba v době, kdy článek vyšel, poškozen se cítí v obecné rovině, jako každý, kdo byl taktó nespravedlivě pomluven a obviněn. Žádná konkrétní újma mu nevznikla.

Svědék JUDr. XXXXXXXXXXXX uvedl, že o článku se dozvěděl z celostátního tisku, nepřikládal k tomu žádný význam a újma mu způsobena nebyla.

Svědčce XXXXXXXX uvedla, že o článku se dozvěděla až při výslechu na policii, dosud žádné problémy neměli, jako manželku ji však toto zveřejnění uráží a není to pravda.

Svědce JUDr. XXXXXXXXXX uvedl, že se o článku dozvěděl někdy začátkem roku 2000 z telefonátu nějaké osoby, informace určitě poškozují a ohrožují jeho čest a vážnost u spoluobčanů. V době, kdy se o tomto dozvěděl, informace nepovažoval za zvlášť důležité, protože v té době se o jeho osobě negativně publikovalo ve více mediích, žádnou újmu nezaznamenal.

Svědce doc. JUDr. XXXXXXXX uvedl, že o článku se dozvěděl teprve na policii, poškozen se necítí a žádná újma mu nevznikla, žádné problémy neměl.

Svědce Bc. XXXXXXXX uvedl, že o článku se dozvěděl až na policii, není si vědom toho, že by došlo k nějaké újmě na cti, nebo k nějaké škodě, žádné problémy neměl.

Svědce Ing. XXXXXXXX uvedl, že o článku se dozvěděl až na policii, poškozen se necítí, žádné problémy neměl.

Svědce XXXXXXXXXX uvedl, že žádné negativní ohlasy, stížnosti, dotazy či připomínky v souvislosti s uveřejněním článku obžalovaného XXXXX nezaznamenali. O článek se nikdo nezajímal, nikdo nevznesl nějaký dotaz. Pracuje jako redaktor preventivně informační skupiny.

Svědce Ing. XXXXXXXXXX uvedl, že vojenská správa nemá žádné poznatky a to nějaké negativní ohlasy, stížnosti či podněty v souvislosti s článkem obžalovaného XXXXX. Nikdo si na článek nestěžoval, nedotazoval se, neobdrželi žádný dopis nebo imail, nemají poznatek o tom, že by některý z branců nebo příslušníků armády ČR vyjádřil obavy nebo znepokojení z možných sankcí.

Svědce XXXXXXXXXX uvedl, že o periodiku Pochodeň četl v tisku, ním údaje uváděné považuje za lži, není zločincem ani vlastizrádcem. Šíření takovéto lži se ho může dotknout na cti a vážnosti, žádné problémy v rodinném životě neměl, veřejné postavení a působení samozřejmě zproblematizovali.

Ve věci byl přibrán znalec z oboru psychologie a ze závěrů znaleckého posudku bylo zjištěno, že motivací k jednání obžalovaného bylo jeho hluboké přesvědčení o správnosti jeho ideologie, ke kterému dospěl vlastním studiem, nespokojeností se stavem současné společnosti, viděním se jako jedince mezi inteligencí nejdoucí s proudem, ale zobecňující z pozice chudých, těch, kteří mají zájem o dění ve společnosti, kteří nedostávají mzdy, které si zaslouží, žijí se vlastní prací. Motivací k práci šéfredaktora Pochodně byla možnost pracovat vůdčím způsobem a povznést tak ideologické vědomí členů. Jednání obžalovaného vyplynulo z přesvědčení o jeho správnosti, ke kterému dospěl výchovou a dosaženým vzděláním. Osobnost obžalovaného se jeví jako dominantní, mírně extravertovaná, lehce akcentovaná, ovládanými ideovými myšlenkami bez znaků maladaptace. Intelekt v pásmu zjevného nadprůměru IQ 122. Znalec nezjistil, že by obžalovaný v době páchaní trestné činnosti trpěl nějakou poruchou, případně byl v mimořádné stresové situaci. Byl schopen plně si uvědomit důsledky svého jednání a jednání ovládat.

Ve věci byli dále přibráni znalci z oboru zdravotnictví, odvětví soudní psychiatrie a ze závěrů znaleckého posudku bylo zjištěno, že obžalovaný netrpěl duševním onemocněním v době páchání trestné činnosti ve smyslu psychózy či organického postižení, ale pouze lehčí povahovou úchylnou zvanou anomální osobnost. Ta se projevuje nestandardními názory na politické a společenské dění a situaci, toto je však schopen dobře korigovat. V současné době netrpí duševní nemocí či závažnější poruchou a je schopen chápat smysl trestního řízení. Byl schopen v době páchání trestné činnosti chápat společenskou nebezpečnost svého jednání a byl schopen jednání ovládat. Žádné léčení znalci nenavrhují. Prognóza dalšího vývoje osobnosti je nejistá, osobnostní vývoj vzhledem k věku obžalovaného je již ukončen. Jeho přesvědčení trvá o vlastní pravdě, toto však zčásti koriguje, dál v páchání trestné činnosti, z níž je obviněn, nepokračuje.

Ve věci byl dále vypracován znalecký posudek Univerzitou Karlovou, filozofickou fakultou v Praze, z obecných poznámek k zadaným otázkám znaleckého posudku vyplývá, že u většiny otázek na jednotlivé termíny a pojmy je třeba se ptát, kdy, kým a za jakých podmínek, eventuálně s jakými cíly a v jakých souvislostech byly použity. Pojetí a výklad mnohých obecných pojmů je na mnoze rozdílný a vedou se o ně nejen politické, ale i odborné diskuse a spory, a to i pojmy jako je například revoluce, socialismus, diktatura a podobně si vyžadují konkrétně historického určení kdy, kde, jak, proč atd. Znalecký posudek se obsáhle vyjadřuje k pojmům revoluční boj, socialismus, proletářská diktatura, vykořisťovatelský stát, revoluční etika, revoluční zákonodárství, revoluční zákony, nekrvavá cesta, revoluční hnutí, dále pojmy jako zničení, zabití, znárodnění, zrádce, vlastizrada, vlastizrádce, zločinec a další. Revoluční boj marxismus - leninismus chápe ve smyslu boje za uskutečnění sociální revoluce, což je kvalitativní zvrat ve společenském vývoji, který spočívá ve svržení často násilném, stávajícího přežitého společenského řádu a nastolení nového pokrokového. Sám o sobě je to pojem hodnotově neutrální. Pojem socialismus patří k nejednoznačným, může znamenat totéž co komunismus, či naopak zkušenost některých vyspělých zemí. V učení marxismu - leninismu se jedná o první fázi komunismu. Klasický marxismus, pojem proletářská diktatura neznal, ale od bolševické revoluce v Rusku a Leninovi knihy Stát a revoluce se hovoří o diktatuře proletariátu jako o socialistickém způsobu výkonu politické a ekonomické moci po jejím revolučním převzetí. Na otázku, jak vypadalo uplatňování pojmu diktatura v proletariátu v praxi, nelze jednoznačně odpovědět. Způsob provedení tzv. diktatury v proletariátu měl mnoho podob. V doplňku č. 1 ke znaleckému posudku bylo uvedeno, že texty zveřejněné v periodiku Pochodeň mají charakter výrazně agitačně propagandistický, svou obsahovou stránkou stojí mimo rámec věcné diskuse. Proklamují pouze boj za obnovu socialistických pořádků, vzhledem k myšlenkové chudosti textů je více než problematické specifikovat, ke kterému levicovému politickému a ideovému směru se obžalovaný hlásí. Přes rádobu radikální frazeologií nevolá po revoltě, maximálně po blíže neurčeném revolučním boji. Z doplňku č. 2 vyplývá, že z politologického hlediska je hnutí propagované obžalovaným totalitním, zakládá se na komunistické ideologii. Na poměr mezi politickou akcí a objektivním dějem je v různých proudech komunistického hnutí řada různých a rozporuplných názorů. Všeobecně lze říci, že hnutí odvolávající se na Lenina jsou více pro politickou akci, hnutí odvolávající se na Marxe, věří více na objektivní zákonitost. Hnutí propagované obžalovaným užívá hojně akční, revoluční rétoriky, ale v předložených materiálech není doloženo, že by přikročilo k nějakým organizačním krokům. Materiál předložený k posouzení neposkytuje dostatečný podklad k historické analýze povahy hnutí propagovaného obžalovaným XXXX. Výrazy mají charakter výrazně agitačně

propagandistický, nikoli programový.

Ze zprávy Odboru mezinárodního práva Ministerstvo obrany ČR bylo zjištěno, že NATO v souvislosti se vstupem ČR do této organizace nevyžadovalo ani nevyžaduje žádné změny v českém trestním právu hmotném. NATO nemá žádné zvláštní směrnice či požadavky na zpřísnění možných trestů v případě vojenských trestných činů v době krizových stavů. Odbor mezinárodního práva nemá k dispozici žádné materiály o trestně právní úpravě dané problematiky v jednotlivých členských státech NATO. Jednotliví příslušníci ozbrojených sil podléhají zásadně trestní a kázeňské pravomoci svých národních orgánů, nestanoví-li jinak mezinárodní smlouva. Ze zprávy kabelové televize ELEKTRONIKA Olomouc, s.r.o. bylo zjištěno, že v únoru 2000 měla kabelová televize 7678 zákazníků, síť má pouze ve městě Olomouc, reportáž byla odvysílána 12krát denně po dobu 7 dní, celkem 84krát. Městský úřad v Šumperku zaslal články, které byly v roce 1999 otištěny v městském periodiku Horizont a týkající se problematiky vojenské služby, jedná se o článek: „Některí civilkáři změnili na vojenskou službu názor, Kratší metr do civilu, tvrdší podmínky v uniformě a Vojáci nabízejí týden v uniformě“. Ve zprávě ČTK ze dne 28.10.1999, autor XXXXX je uvedeno, že obžalovaný uvedl, že příště komunisté vyjdou do ulic a budou následovat větší protestní akce. Usnesením Policie ČR - krajského úřadu vyšetřování v Ostravě ze dne 22.9.1999 bylo odloženo trestní stíhání XXXXXXXXXXX, neboť obviněný zemřel. XXXXXXXXXXX byl stíhán pro trestný čin obecného ohrožení, kterého se měl dopustit dne 12.3.1999. Z odůvodnění vyplývá, že vyšetřováním bylo prokázáno, že XXXXXXXXXXX porušil hrubým způsobem služební povinnosti a zajištěnou municí přemísťoval v místnosti dozorčího obvodního oddělení policie bez potřebných odborných znalostí způsobem, který byl příčinou výbuchu. Jeho jednání je pak v přímé příčinné souvislosti s výbuchem zajištěné munice a vzniklým následkem. Ve spise je článek z Moravského dne ze dne 29.10.1999 s názvem Komunisté hrozí bojem, oznámení shromáždění dne 25.2.2000, účelem je předání petice v budově BIS a dále je ve spise znění petice. Dále je ve spise přepis reportáže z kazety o předávání petice ze dne 25.2.2000, dále byl o tomto pořízen videozáznam, který je také součástí spisu. Dále jsou ve spise fotografie ze shromáždění ze dne 25.2.2003, dále článek s názvem „Pochodeň není registrována“, dále internetové stránky Komunistické mládeže Československa s článkem: „Neponecháme buržoazii volné pole v žádné oblasti třídního zápisu“. Dále jsou ve spise originály či fotokopie tiskoviny Pochodeň a to září 1999, říjen, listopad, prosinec 1999, únor 2000, duben 2000. Ze zprávy ministerstva obrany bylo zjištěno, že u občanů při plnění branné povinnosti nebyly zaznamenány žádné negativní jevy, ohlasy ani dotazy v souvislosti s článkem obžalovaného. Ze zprávy inspekce ministerstva obrany bylo zjištěno, že nebyly zaznamenány žádné negativní ohlasy z řad občanů v souvislosti s článkem obžalovaného. Ze zprávy hlavního velitelství vojenské policie bylo zjištěno, že nejsou žádné informace o negativních ohlasech ze strany občanů či příslušníků ozbrojených sil. Ze zprávy střediska pro komunikaci s veřejností bylo zjištěno, že nejsou zaznamenány žádné informace, které by nasvědčovaly tomu, že by některý z branců odmítal nastoupit základní či náhradní vojenskou službu s odkazem na informace uváděné v článku. Územní vojenská správa v Šumperku taktéž nezaznamenala žádné negativní ohlasy ze strany občanů okresu, Policie ČR - okresní ředitelství v Šumperku nezaznamenala žádný ohlas na obsah článků, BIS nezaznamenala žádné ohlasy ani reakce na předmětný článek obžalovaného. Policejní prezidium ČR, úřad služby kriminální policie a vyšetřování nezaznamenal žádné negativní ohlasy ze stran občanů k předmětnému článku. Ve spise jsou dále dokumenty zasláné ministerstvem vnitra ohledně žádostí sdružení Komunistické hnutí Československa,

Komunistické strany Československa o jejich registraci.

Po provedeném dokazování a zhodnocení všech provedených důkazů jednotlivě i v jejich souhrnu ve smyslu ustanovení § 2 odstavec 6 trestního řádu dospěl soud k závěru, že bylo prokázáno, že se obžalovaný XXXXXXXXXXXX dopustil trestného činu pomluvy podle § 206 odstavec 1, 2 trestního zákona tím, že dne 25.2.2000 v Olomouci před budovou BIS redaktorovi do kamery řekl, že XXXXXXXXXXXX nese přímou odpovědnost za smrt policisty XXXXXXXX, že na to má nepřímé důkazy i konkrétní informace, že skutečně za jeho smrtí stojí XXXXXXXXXXXX. Obžalovaný v přípravném řízení k tomuto uvedl, že skutečně slova pronesl a tato jsou pravdivá. Trvá na tom, že za smrtí policisty stojí skutečně XXXXX, který nese za jeho smrt odpovědnost, neboť tomu vše nasvědčuje. Přitom čerpal z oficiálního tisku a také použil jednotlivé indicie od bývalých nejbližších spolupracovníků pana XXXXXXXX a použil také vlastní logickou úvahu. U hlavního líčení pak k tomuto uvedl, že sice použitý výraz byl neuvážený, nechce již hodnotit pravdivost či nepravdivost toho výrazu, jednalo se však o výraz logického myšlení, když před tímto dnem byly v různých tiskovinách takové informace uváděny a to například v Novém Bruntálsku, Haló novinách. Jako důkaz potom soudu předložil ve fotokopii článku z periodika Nové Bruntálsko, které jsou součástí spisu. Nemohlo se tedy jednat o lež, když tyto informace, které měl k dispozici, evokovaly jasný a logický závěr. Dále dodal, že pan XXXXXXXX je potom neustále přesvědčoval o tom, že za smrtí pana XXXXX stojí pan XXXX. Potvrdil však, že si tyto informace na žádných oficiálních místech neověřoval. Z řady svědeckých výpovědí svědků, kteří dne 25.2.2000 byli před budovou BIS bylo prokázáno, jaké informace a jaké skutečnosti obžalovaný uváděl, navíc byl pořízen videozáznam a tento pak byl nepřetržitě po dobu sedmi dnů vysílán na kabelové televizi. Bylo prokázáno, že obžalovaný tyto skutečnosti o XXXXXXXXXXXXX uvedl přesto, že na žádných oficiálních místech si tyto skutečnosti neověřoval. Odvolává se pouze na levicové tiskoviny a na jakési neurčité informace od pana XXXXXXXX. Soud dospěl k závěru, že tímto způsobem obžalovaný o jiném sdělil nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů, zejména poškodit jej v zaměstnání, narušit jeho rodinné vztahy a uvedený čin spáchal televizí, naplnil tímto jednáním trestný čin pomluvy dle § 206 odstavec 1, 2 trestního zákona, když byly splněny objektivní i subjektivní znaky tohoto trestného činu. Současně byla naplněna i materiální stránka tohoto trestného činu ve smyslu ustanovení § 3 odstavec 2 trestního zákona a to s ohledem na vážnost obvinění. Soud v daném případě zkoumal, zda se nejedná o přípustnou svobodu projevu, která je upravena v Listině základních práv a svobod v článku 17 a článku 10 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod, když tato mezinárodní úmluva je ve smyslu článku 10 Ústavy bezprostředně závazná a má přednost před zákonem. Soud má zato, že je třeba pečlivě rozlišovat mezi skutečnostmi a hodnotovými soudy. Materiálnost skutečností může být prokázána a tvrzení takových skutečností může požívat ochrany článku 10 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod pouze tehdy, opírají-li se o faktický základ, a to tím spíše, vezme-li se v úvahu závažnost obvinění, kdy v daném případě obžalovaný uvedl, že BIS má ve svých řadách vrahy, když například XXXXXXXX nese přímou odpovědnost za smrt pana XXXXX. V daném případě se tedy jednalo ze strany obžalovaného o tvrzení takových skutečností, které mohou být prokázány. V době, kdy obžalovaný uvedené skutečnosti do kamery řekl, neuvedl k tomu žádný důkaz a necitoval žádný zdroj informací, které by tato tvrzení mohly podpořit. Takové důkazy a zdroj informací neuvedl ani v průběhu trestního řízení, v přípravném řízení, ani u hlavního líčení. Na druhé straně bylo prokázáno, a to na základě provedeného vyšetřování Krajským úřadem vyšetřování v Ostravě, že smrt XXXXXXXXXXXXX byla způsobena tím, že sám

XXXXXXXXX hrubým způsobem porušil předpisy a své služební povinnosti, když municí přemístoval v místnosti bez potřebných odborných znalostí a to takovým způsobem, které byly příčinou výbuchu. V důsledku výbuchu pak bylo samotnému XXXXXXXXXXXX způsobeno zranění, kterému podlehl. Soud má zato, že skutečnosti, které obžalovaný do kamery redaktorovi řekl, představují velmi závažná obvinění, tato překročila meze přijatelné kritiky, když postrádala faktický základ. Proto soud jednání obžalovaného právně kvalifikoval jako výše uvedený trestný čin pomluvy. Naproti tomu však dospěl soud k závěru, že se obžalovaný nedopustil trestného činu pomluvy podle § 206 odstavce 1, 2 trestního zákona tím, že v tiskovině Pochodeň uveřejnil fotografie politiků s článkem, kdy v článku bylo mimo jiné uvedeno, že se jedná o zločinné vlastizrádce, kteří svou rodnou vlast prodali za cizácký peníz. Soud má zato, že v daném případě nebyla naplněna skutková podstata tohoto trestného činu, tedy, že by o výše uvedených politicích sdělil nepravdivý údaj a to takový, který je způsobilý značnou měrou ohrozit jejich vážnost u spoluobčanů a čin spáchal tiskem. V přípravném řízení byli všichni poškození vyslechnuti, v převážné většině se tito poškození k článku vyjadřovali tak, že se předtím s článkem nesetkali, byli s ním seznámeni až při konaném výslechu a uvedli, že buď se necítí jako poškození v této věci či žádnou újmu v rodinném ani profesním životě nezaznamenali. Na rozdíl od jednání obžalovaného ze dne 25.2.2000 má soud zato, že v daném případě se jedná o projev svobody projevu. Meze přípustné kritiky jsou širší ve vztahu k politikovi, který vystupuje v postavení veřejného činitele, než ve vztahu k pouhé soukromé osobě. Politik se nevyhnutelně a zcela vědomě vystavuje pozornému dohledu nad svými skutky a nad svým jednáním, a to jak ze strany novinářů, tak ze strany všech obyvatel a musí pak projevovat větší toleranci k jejich projevům. Na rozdíl od jednání obžalovaného ze dne 25.2.2000 se v daném případě jedná o hodnotový soud, kdy přesnost takových hodnotových soudů dokázat nelze, na rozdíl od tvrzení skutečností, které se opírají o faktický základ. Je zřejmé, že slova, která obžalovaný v daném článku vůči politikům použil, jsou ostrá a silná, jednalo se však o projev kritického názoru na rozdělení naší republiky, i když tento byl formulovaný silným a provokativním způsobem. V daném případě nebyla naplněna skutková podstata uvedeného trestného činu a jak bylo uvedeno, jedná se o projev svobody slova, který je chráněný jak Listinou základních práv a svobod, tak Úmluvou o ochraně lidských práv a svobod. V tomto soud taktéž odkazuje na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva, například věc Perna proti Itálii, či Colombani a další proti Francii. Stejně tak dospěl soud k závěru, že zveřejněním článku pod názvem Kapitalismus je skutečným nepřítelem lidských práv nebyla naplněna skutková podstata trestného činu šíření poplašné zprávy podle § 199 odstavce 1 trestního zákona, tedy, že by obžalovaný tímto jednáním úmyslně způsobil nebezpečí vážného znepokojení alespoň části obyvatelstva nějakého místa tím, že rozšiřoval poplašnou zprávu, která je nepravdivá. Provedenými důkazy bylo zjištěno, že skutečnosti uváděné v článku, tedy, že zákony v souvislosti s direktivy NATO vojákům či brancům ukládají vysoké tresty, dále, že v případě válečného stavu bude možnost vojáka či brance zastřelit a dále, že se vytvářejí pohotovostní oddíly, jsou nepravdivé. K naplnění skutkové podstaty tohoto trestného činu však musí být poplašná zpráva takového charakteru, aby byla schopna vyvolat vážné znepokojení části obyvatelstva, i když k tomuto znepokojení fakticky dojít nemusí. V přípravném řízení na základě řady dotazů či výslechů svědků bylo zjištěno, že nebyl zaznamenán jediný negativní či pozitivní ohlas, jediný dotaz, zmínka či jiná reakce na tento článek ze strany branců, vojáků či běžných občanů ČR. Soud má zato, že v daném případě nebezpečí vážného znepokojení části obyvatelstva určitého místa bezprostředně nehrozilo, nebyla tedy naplněna skutková podstata tohoto trestného činu. Dále bylo obžalovanému kladeno za vinu, že jako šéfredaktor

periodika Pochodeň uveřejnil údaje v jednotlivých člancích, které svým obsahem zahrnují myšlenky nastolení socialistického, respektive komunistického režimu v ČR nedemokratickými násilnými metodami po vzoru teorie marxismu - leninismu, tedy režimu, porušujícího základní lidská práva a svobody i své vlastní zákony a tyto myšlenky šířil v tiskovinách a v jednom případě na internetu. Obžalovaný se k autorství uvedených článků přihlásil, potvrdil ve své výpovědi z přípravného řízení, že od počátku vydávání Pochodně do června roku 2000 byl odpovědným za obsah Pochodně jako šéfredaktor. Výpovědi samotného obžalovaného v této části byla vyvrácena svědecká výpověď svědka XXXX, který v hlavním líčení uvedl, že se jednalo o jakousi kolektivní práci, kdy sice obžalovaný XXXXXX byl šéfredaktorem, vždy však byly články uvedeny až poté, co byly výkonným výborem strany přečteny a odsouhlaseny. Dle svědka XXXX se mělo jednat o jakousi kolektivní práci a tedy kolektivní odpovědnost. Soud výpověď svědka XXXX hodnotí jako účelovou, když tato je v rozporu s výpovědí samotného obžalovaného, dále v rozporu s výpovědí samotného svědka z přípravného řízení, kdy se o výkonném výboru a kolektivní práci nezmiňoval. Je tedy nepochybné, že odpovědnost za obsah Pochodně a to předmětných článků, nese obžalovaný. Obžalovaný se pak vyjádřil i ke zdrojům svých článků a vyjádřil se k jednotlivým pojmům a výrazům, které ve svých člancích uváděl. K těmto otázkám byl vypracován znalecký posudek Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze se dvěma dodatky, který se velmi podrobně zabývá jednotlivými pojmy a výrazy či slovními spojeními, které obžalovaný ve svých člancích používá. Je nutno podotknout, že ve znaleckém posudku je uvedeno, že u většiny otázek na jednotlivé termíny a pojmy tohoto typu je třeba se ptát, kdy, kým a za jakých podmínek, eventuálně, s jakými cíli a v jakých souvislostech byly použity, když pojetí a výklad mnohých obecných pojmů je velmi rozdílný a stále se o ně vedou politické, ale i odborné diskuse a spory. Tento výklad pak provází většina odpovědí na jednotlivé otázky, když uvádějí, že je možný různý výklad s ohledem na různá období, místa či způsob praktického uplatňování. Podrobným studiem jednotlivých článků obžalovaného XXXX pak soud dospěl k závěru, že ty části z jednotlivých článků, které byly užity ve skutkové větě obžaloby a byly citovány, jsou většinou osamocené a izolované. Obžalovaný se v článku zabývá například otázkou nezaměstnanosti v ČR, otázkou stávkové ve společnosti Koh-i-nor či obecně problematikou stávek a odborů, hospodářskou situací, hospodářským vývojem a v úplném závěru těchto článků pak jsou uvedeny předmětné věty citované v obžalobě. Tyto věty pak působí spíše jako jakási hesla použitelná v demonstraci či manifestaci. Soud se zabýval otázkou, zda tímto jednáním byla naplněna skutková podstata žalovaného trestného činu, či zda se opět nejedná o výraz svobody projevu, který je chráněn Listinou základních práv a svobod a Úmluvou o ochraně lidských práv a svobod. Soud po prostudování jednotlivých článků dochází k závěru, že těmito slovy či slovními spojeními obžalovaný nevyzývá k násilí či povstání. Články čteny jako celek představují vyjádření politického záměru a skutečnost, že takovýto politický záměr je většinou pokládán za neslučitelný se současnými principy, jež ještě sám o sobě nečiní protikladným k demokratickým pravidlům. Je základem demokracie umožnit diskusi o různých politických záměrech, a to i těch, které zpochybňují způsob současné organizace státu. Články, jsou-li čteny v kontextu, nemohou být považovány za podněcování k použití násilí, nepřátelství či nenávisti mezi občany. Jak již bylo uvedeno, výrazy citované pod jednotlivými body obžaloby představují spíše osamocená propagandistická či populistická hesla. I ve znaleckém posudku je uvedeno, že obžalovaný hojně užívá akční revoluční rétoriky, kdy výrazy užité obžalovaným mají charakter výrazně agitačně-propagandistický, nikoli programový a nebylo zjištěno, že by přikročil k nějakým organizačním krokům. Skutečnost, že obžalovaný používá slova jako odpor, boj, potlačení

nebo osvobození, nutně neznamená, že se jedná o podněcování k násilí, ozbrojenému odporu nebo povstání. Prohlášení očividně zahrnují prvek přehánění, když záměrem jednoznačně bylo připoutat pozornost. Soud má zato, že ať se některé názory či slova zdají být jakkoli šokující a nepřijatelná a ať jsou požadavky jakkoli nelegitimní, jsou přesto chráněny svobodou projevu, tak jak bylo uvedeno výše, i takovýmito politickým myšlenkám, které zpochybňují existující řád, je nutno poskytnout příležitost k jejich vyjádření. I v daném případě tedy soud dospěl k závěru, že nebyla naplněna skutková podstata trestného činu. Soud v tomto také odkazuje na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva - například věc Socialistická strana a další proti Turecku, věc Incal proti Turecku a věc Stanko a Ilinden proti Bulharsku. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem pak soud obžalovaného obžaloby v bodech 1, 2, 3/ zprostil podle § 226 písmeno b) trestního řádu, když dospěl k závěru, že v žalobním návrhu označené skutky nejsou trestnými činy.

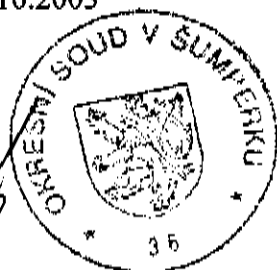
K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že v místě trvalého bydliště nebyl projednáván pro přestupek, v opise rejstříku trestů nemá žádný záznam.

Při úvaze o trestu přihlédl soud ke všem zákonným okolnostem pro stanovení druhu a výměry trestu a dosažení jeho účelu podle § 23 a § 31 trestního zákona, s přihlédnutím ke stupni společenské nebezpečnosti podle § 3 odstavec 4 trestního zákona, zejména k významu chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobu provedení činu a jeho následku, okolnostem, za nichž byl čin spáchán, osobě obžalovaného, míře jeho zavinění a pohnutce. Jako polehčující soud hodnotí skutečnost, že obžalovaný dosud žil řádným životem ve smyslu ustanovení § 33 písmeno g) trestního zákona, přitěžujících okolností soud neshledal. Stupeň společenské nebezpečnosti jednání obžalovaného je dán na zákonem chráněném zájmu na ochraně cti a dobré pověsti člověka před pomluvou, která může vážným způsobem narušit jeho občanské soužití. Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem, povaze spáchané trestné činnosti, poměrům obžalovaného a možností jeho nápravy má soud zato, že v daném případě ke splnění účelu trestu postačí uložení výchovného trestu odnětí svobody ve čtvrtině zákonné trestní sazby s podmíněným odkladem přímého výkonu uloženého trestu na zkušební dobu v trvání 18-ti měsíců.

Poškozený XXXXXXXXXXXX se k trestnímu řízení připojil, jeho připojení však není řádné, proto soud o náhradě škody nerozhodoval, ostatní poškození se k trestnímu řízení se svým nárokem na náhradu škody nepřipojili.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do **8 (osmi) dnů** ode dne doručení odvolání a to písemně (trojmo) nebo přímo do protokolu, prostřednictvím podepsaného soudu ke Krajskému soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci. Z odůvodnění podaného odvolání musí být patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán, a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo, vytýkány.

Okresní soud v Šumperku
dne 7.10.2003

Mgr. Pavlína Pelclová
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení